

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg bliver nødt til at spørge, hvordan man kan opfatte det her som en løsning på problemet for de sproglige studenter, som ønsker C-niveau i matematik.

Det er jo lige nøjagtig sådan, at vedtagelsen af beslutningsforslaget ikke giver svaret på, hvordan det skal løses, men giver to forskellige løsningsmodeller, de borgerlige partiers og Enhedslistens løsningsforslag.

Regeringspartierne har overhovedet ikke på noget tidspunkt afvist, at det her er en væsentlig del af de overvejelser, som skal indgå, når vi på et tidspunkt skal reformere hele gymnasiedelen, men lad mig spørge én gang til: Hvad er det præcis for en løsningsmodel? Er det model II, som man anbefaler undervisningsministeren?

Og så vil jeg godt spørge Enhedslisten: Hvis det er model II, kan Enhedslisten så fortsat stemme for?

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det fremgår jo tydeligt, at vi foretrækker, at normalmodellen bliver model II, men det fremgår jo også tydeligt, at vi anerkender, at der er flere forskellige måder. Det, vi gerne vil have, er, at resultatet bliver, at man har C-niveau i matematik som nysproglig student og derved ikke behøver at tage nogle supplerende eksamener bagefter for at kunne starte på studierne.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Vi synes også i SF, at det er fornuftigt at finde en løsning på det spørgsmål. Og det er korrekt, som fru Hanne Severinsen sagde, at SF sammen med bl.a. Venstre i 1996 henvendte sig til undervisningsministeren for at finde en løsning på problemet. Så blev der sat en forsøgsordning i gang, og det er sådan set ikke ufornuftigt at lave forsøg med noget for at finde ud af, hvordan det virker. Forsøgene har fungeret et stykke tid, og det er jo slet ikke entydigt, tværtimod, hvilken løsning man skal nå frem til.

Vi forestiller os, at man når frem til en gymnasiereform inden for nogle få år, og det er i den forbindelse, det er utidigt, for når vi er så tæt på at skulle lave en gymnasiereform, hvorfor skal man så tage hul på noget af det?

Og vi går ud fra, at det under alle omstændigheder må betyde, at det enten er sådan, at de sproglige gymnasier får mere at lave på grund af det her, eller også skal det gå ud over andre fag. Andet kan jo ikke lade sig gøre.

Derfor siger vi: I stedet for at tage det nu, så gem det dog til den store gymnasiereform, som kommer, og det kan også godt være, at den anvisning, man har givet undervisningsministeren, er så uklar, at det alligevel ikke kan lade sig gøre, så ulykken er måske ikke så stor. For hvordan skal undervisningsministeren administrere et beslutningsforslag, som formentlig nu bliver vedtaget, med de anvisninger fra et mindretal inden for flertallet, der siger ét, og et andet mindretal inden for flertallet, der siger noget andet?

Det er for mig at se ret umuligt at sige, hvad ministeren skal gøre, men det er jo ministerens problem. Og man kan sige, at hvis ministeren ikke kan løse problemet, så er det ikke primært ministerens fejl. Det er flertallets fejl, at man ikke entydigt siger, hvad beslutningsforslaget skal ende med.

Derfor siger vi: Hvorfor dog ikke vente med at tage diskussionen op til det tidspunkt, hvor hele gymnasiereformen skal tages op? Hvorfor skal diskussionen om matematik i naturfag ikke løses på samme tidspunkt, som man skal løse andre ting, f.eks. at man ikke har samfundsfag som obligatorisk fag i gymnasiet, at man ikke har, skal vi sige, tidssvarende fag inden for kultur og filosofi og sådan nogle ting? Hvorfor er det lige specielt matematik, der skal findes en løsning på, måske bare 1 år før resten bliver løst? Det forstår vi ikke, medmindre man mener, at det er så vigtigt at få matematik prioriteret i forhold til andre fag.

Vi frygter også, at hvor vi i øjeblikket har et fag, der hedder naturfag, så får vi i fremtiden et fag, der godt nok hedder naturfag med matematik på C-niveau, men det er matematik, der tages udgangspunkt i. Det vil sige, at det almindelige fag, naturfag, bliver nedprioriteret i den her forbindelse.

Det er derfor, vi afviser det på det her tidspunkt. Vi afviser ikke, at der er et problem, men vi ser bare ikke, at man løser problemet ved at lave sådan en hovsaløsning 1 eller måske 2 år før en egentlig gymnasiereform.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Både hr. Aage Frandsen og jeg har vist prøvet at lave gymnasiereformer, og hvis hr. Aage Frand-